

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK • 2017. OKTÓBER

10.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Október

Ősz öregember áll a domboldalon,
kémleli a tájat, elégedett nagyon,
beérett a búza, beérett az árpa,
jól végezte dolgát, dőlhet ismét hátra.
Nem mondhatja senki, felelőtlen ember,
amerre a szem ellát, aransárga tenger...
Tücsök húzza búsan, vége van a nyárnak,
a napsugár kifeszített ökörnyálon szárad.

CSEH KATALIN

Őszi szél

Őszi szél a fákat
borzolja,
a színes lapikat
szétszórja:
mindenféle szerteszéjjel...
Szánakozik a hűs éjjel.

Őszi szél a nyarat
elűzi,
a harmatgyöngyöket
felfűzi:
napsugárra,
holdsugárra,
csillagsugárra,
s a maradékot
egy ökörnyálra.

LÁSZLÓ NOÉMI

Október

Csíp a reggel, csíp az este,
délben nevetgél a nap,
gurul, huncut, sugaras,
mindenkinél pajkosabb.

Szürke reggel, szürke este,
délben kövér fellegek,
paplan alól ki sem bújok,
ha még sokat csepereg!

Peng a reggel, peng az este,
szikrázóan kék az ég,
körbe-körbe szaladgálok,
mint a lufi, szállanék!

Zúg a reggel, zúg az este,
gomolyog a lusta köd,
kucorgok egy szűk sarokban
színes kockáim között.

SZŐCS MARGIT meséje és verse

Végre itt a vasárnap, nem kell korán kelni. Nyugodtan lehetne heverészni, nyújtózkodni. Ám Móka a kakasokkal ébredt. Mindent megpróbált, hogy visszaaludjon, képzeletben bárányokat is számolt, de csak éberebb és rosszkedvűbb lett.

– Gyere reggelizni. Itt a melegszendvicsed – hívta Apa.

– Neeem kérem. Túl vastag a kenyér, és nem elég pirult a sajt – nyűgölődött.

Savanyúan kémlelt ki az ablakon. A felhők úgy heverték az égen, mint szétdobált szennyes ruhák. Nem volt kedve semmihez. Unalmában a függönyrojtokat cibálta.

– Hagyd abba, fiam, mindjárt leszakítod! Ott a rengeteg játék, s neked folyton csak a haszontalanságon jár az eszed – dorgálta Anya bosszúsan.

– Mit játszhatnék? Minden unalmas, mindenki rosszkedvű – zsémbelődött tovább Móka.

– Álljon meg a menet! – lépett közbe Apa. – Te vagy a jókedv-felelős, hiszen a te neved Móka. Mit keres itt ez a rengeteg durca, szomorka?

– Honnan lenne jókedvem, ha egyszer nincs? – makacskodott Móka.

– Keresd meg a jókedv-forrást – ajánlotta Apa.

Móka tanácstalanul lépett ki az udvarra. Egy méhecske röppent eléje. Megszólította:

– Hová repülsz?

– Virágkörüli útra – döngicsélte a méh.

– Nem tudod, hol van a jókedv-forrás?

– Kelettől nyugatra, északról délre, sose nézz hátra, sose lépj félre – zümmögte sietve.

Móka elindult, ment, mendegélt, jobbra fordult, balra tért. Egyszer csak mit hall? Hi-hi-hi, hi-hi-hi... Apró kuncogást. Lábujjhegyen közelített a hang irányába.

Nemsokára üde völgyben találta magát. Előtte, a mohaszakállú sziklából, mosoly formájú résen át bővizű forrás csörgedezett, vagyis kacarászott.

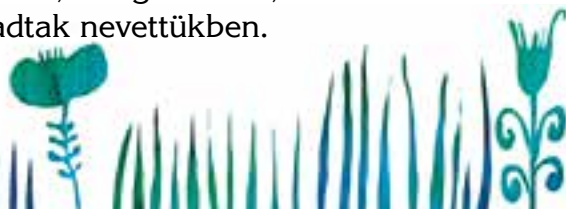
Mókára is átragadt a vidámság.

– Hurrá, megtaláltam a jókedv-forrást – kiáltotta örvendezve.

A forrás mellett sűrű lombú tréfák magaslottak, rogyásig tele viccesebbnél viccesebb gyümölcsökkel. Móka megtömte velük zsebeit, kalapját, majd elindult hazafelé.

Apa és Anya alig ismert a fülig érő szájú, boldog gyereken a korábbi házsártos fiúra.

Móka megkínálta őket a gyümölcsből. Kánonban folyt a kacagás. Mire a kisfiú újból kinézett az ablakon, az ég kiderült, mert a felhők mind kipukkadtak neveltükben.

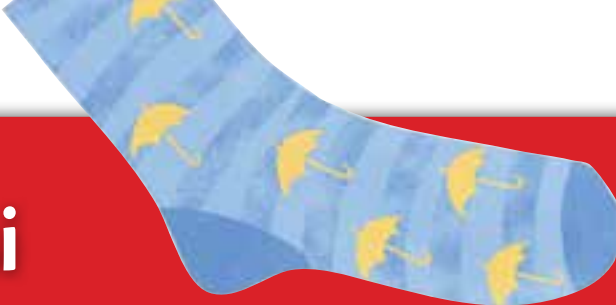

Rám szabott a világ

Akkorára nőttem,
hogy földig ér a lábam.
Hajnalig ugráltam
a réti szöcskebálban.
Méretet vett rólam
varrónőm, a csér:
rám szabott a világ,
éppen körbeér.

Jónás, a kíváncsi

Apró volt, de testvérkéi még nála is pindurabbak. Cseppke, Pöttöm, Picur, Parány, s az ötödik ő, Jónás. Egész nyáron jó világ járt rájuk. Ébredés után rögtön versenyt futottak a kis, szellős alagútban, majd beültek a szekerekbe, s kezdődhetett a játék, móka, viháncolás. Néha meg csak túrták a selymes homokot egész nap, lubickoltak, és pucér hasukat barnígtatták. Este megfürödvé ágyba bújtak. Jónás mondott a piciknek egy mesét, majd addig durmoltak a paplan alatt, míg a napsugár meg nem csiklandozta kopasz kobakjukat.

Igen ám, de egy keddi napon reggel, nyolc óra hat perckor váratlanul véget ért a nyár. Jónás morcosan ébredt, mert egy pimasz szél-lurkó belecsípett.

– Fázunk, Jónás! – sipákolta Picur, Pöttöm, Cseppke és Parány is.

– Ne búsuljatok, mindjárt megmelegszünk – nyugtatta őket a testvérük. – Gyeretek utánam! – vezényelte ki a szípgó apróságokat a paplan alól.

Előttük állt az alagút. De ma mintha még az is hosszabb lett volna. Az ám, de még milyen hosszú, ráadásul sötét is. Az öt testvér szorosan egymás mellett tapogatózott a barátságatlan feketeségben.

Néhol szöszös, bolyhos lények dörgölöztek hozzájuk.

– Jujjjjjjj! – visított Jónás, persze csak magában, nehogy megriassza a kicsiket. Fölösleges volt vigyáznia, mert azok már amúgy is féltek. Picur cidrizett, Pöttöm remegett, Parány ijedezett, Cseppke pedig reszketett, mint a nyárfalevél.

Végre kiértek a rémületes helyről. Nyújtóztak egyet a sápadt fényben. Rendben, de most merre tartsanak – morfondírozott magában Jónás. Megpillantott egy barlangot.

– Ezt kikerüljük – gondolta magában.

Akkor legnagyobb rémületére a barlang megmoccant, és éppen feléjük tartott. Nyikanni sem volt idejük, már benn voltak a mélyén. Testvérkéi pincorogtak a sötétben. De végül is jó meleg volt ott, úgyhogy összebújtak és elszundítottak. Nem úgy Jónás!

– Megállj, te barlang, látni akarom, mi van a falaidon túl. Kitörök én ma innét! – fogadkozott csendesesen.

Feszegetni kezdte az oldalát. Hátával döngette, fejével fúrta, körmével kapirgálta, addig-addig, amíg a barlang fala engedett, s egy kicsike rés keletkezett rajta.

Jónás pedig kidugta csupasz buksiját a lyukon, és azt mondta:

– Kukucs!

– Te Samu, hogyhogy máris lyukas a zoknid?! – kiáltott anya bosszankodva.

Samu pedig nem felelt. Hiszen anya úgysem hinné el, hiába is magyarázná, hogy nem ő a hibás. Nem ő, hanem Jónás, a kíváncsi nagylábujj.

A lyukas zokni

Volt egyszer egy lyukas zokni. Új korában nem akárki lehetett, mert előkelő anyagból készült, és hetyke kék minták ékeskedtek rajta. De hát most már megöregedett. S mondom, volt rajta egy lyuk. Amolyan pöffeszkedő,

cafrangos szegélyű. Bent laktak egy rozoga szekrény legrozogább fiókjának legalján.

– Azért én szebb vagyok nálad – mondta a lyuk a zokninak.

– Mi – csodálkozott a zokni –, még hogy szebb?! Mitől vagy szebb?

– Mert átlátni rajtam – mondta a lyuk.

– Ugyan – oktatta a zokni –, rajtam éppen az a szép, hogy nem vagyok átlátszó, s nézd meg a gyönyörűséges kék mintáimat!

– És piszkos is vagy – folytatta a lyuk, fitytyet hányva az okta-

tásra –, én bezzeg sohasem piszkolódom be.

Ezen a zokni elgondolkodott.

– Na ugye! – hangoskodott a lyuk. – Te is belátod. Nem is méltányos, hogy én ilyen kicsi vagyok, te meg ilyen nagy.

Fogta magát, nőtt egyet. Most már alig maradt valami a zokniból. Nagyobb volt a lyuk, mint a maradék zokni.

– Teljesen tönkretesz – siránkozott a zokni.

– Örülj, hogy ilyen gyönyörű lyukkal lakhatsz együtt – fölényeskedett a lyuk, és még nagyobbra nőtt.

– Jaj, megölsz! – kiáltott a zokni, és akkor a lyuk nagy pöffeszkedve akkorára nőtt, hogy a zokniból nem maradt semmi.

De ahogy eltűnt a zokni, úgy eltűnt a lyuk is. Mert ha zok-

ni nincs, lyuk sincs.

Így aztán a nem létező lyuk most siránkozhat a nem létező zokni után.

Foltozd meg a lyukas
zoknikat. Fess ugyanolyan színű
mintát a szakadások helyére.

Kösd ceruzával a talá-
ló színű gomolyához az
elszakadt fonalszálakat.

Keresd meg
a zoknik párját.

NEMES NAGY ÁGNES

Minden kedden

Minden kedden,
minden kedden
ül Bors néni kint a kertben.
Üldögél ő csöndben, szépen
háromlábú suszterszéken.

Fényes holdat vár az égen,
és ha a hold végre feljön,
felszáll ő a suszterszéken,
mint egy háromlábú felhőn.

Hogyha foltos a hold képe,
gyorsan pattan fel a székre,
minden kedden,
kedden éjjel,
végigtörli kendőjével.

Aztán kézenfogva, lassan,
megindulnak a magasban,
és az égen
minden kedden
sétálgatnak mind a ketten.

KISS LEHEL

Madarak

Madarak, madarak,
batyu hátukon a Nap,
alattuk a szél a hinta.
Fölszálltak rá, ámde mintha
visszafelé nem lendülne...
Integetek megrendülve
utánuk az őszi tájba,
s velem integet a mályva.
Fénybe vesző csapatuk
arra tart, hol a kapuk
gyémánt szárnya kitárul, kitárul...
Elpattant egy gitárhúr.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Őszapó

Gömbfészkében barnul a zuzmó,
Álmos őszi rovarokat eszeget,
Szemmel tart egy erdei kunyhót,
Ott lelhet majd télen meleget.

Társának vígan odaszirreg:
„Jól vagy-e, Szirr?” vagy:
„Szirr, mi a helyzet?”
Szirreg az égnek, szirreg a víznek,
Az őszi napok szaporán eltelnek.

Ragassz kartont a lap hátára, majd vágd ki a szivárványt és a napot. Karton-mellékletünket vágd be a két vastag vonal mentén, és hátulról fűzd be a nagyobb résen a szivárványt, a kisebbiken a napot. Ha a felhők mögül kibújtatod a napot, a szivárvány ívét is ragyogtasd fel az égbolton az esőcseppek között.

DÖME ZSUZSA

Megkérem a szivárványt

Félköríves szín-állvány:
eső után szivárvány
nyújtózkodik az égen.
Ha sietek, elérem.

Ha elérem, megkérem,
időzzön még az égen
legalább egy ideig,
hadd fesse le reggelig.

Színezd ki a szivárványos
 eget, rétet.

TÓTH ÁGNES

Gyurma-dal

A gyurma nagyon jó dolog,
ha két kezeddal nyomkodod,
kis emberré is gyúrhatod.
Legyen neki egy nagy hasa,
de ne legyen török basa.
Aztán jöhet két nudli láb,
két nudli kéz és így tovább.
Legyen szép gömbölyű feje,
és gyúrjál lelket is bele.
Ha kész a gyurmaembered,
adhatsz neki egy szép nevet,
s titokban meg is kérheted,
daloljon lágyan el neked
egy gyurmából gyúrt éneket.

A színes kukac csupa
gömböcskéből áll.
A legkisebbek is elkészíthetik.

Vékonyra sodort
gyurmácsíkokból
készült kép.

Tănăse Vivien,
dési olvasónk
minyon-figurái.

A vidám állatsereglet
gesztenyéből és
gyurmából készült.

A maci és a cica alapja egyaránt két henger meg egy gömb.

A gyurmasüni tüskéit fogpiszkálóból vagy makaróniból növesztheted.

Gyurma-nyalóka – megkóstolni tilos!

Mézeskalács-formával kivágott gyurmalap végtelen díszítési lehetőséggel.

Ha elkészültek a csigák, sorakoztasd fel őket a szivárvány színei szerint.

Ujjbábok gyurmából. Kezdődhet a mese!

Jó játék az őszi levél

Milyen jó baktatni az illatos, ropogós, színes levélszőnyegen! Gyűjts össze egy halomnyit, vedd bele magad, vagy dobj fel egy öllel, és állj alá, hogy rád pilin-kézzenek a zizegő levelek.

Keress minél többféle színű, alakú, méretű levelet, és alkoss belőlük képet, őszi díszeket.

Íme néhány ötlet:

Károly Veronika
csíkmenasági
osztálya

Iankó Hajnalka és
Bartha Evelyn óvó-
nők csoportja a ko-
lozsvári Napsugár
óvodából

Zimándújfalu,
Valter Zsuzsa
tanítónő
kisdiákjai

Marosvásárhely,
Református Gimná-
zium, Géczi Melinda
tanítónő osztálya

Bunău Irén
tanító néni
árpádi osztálya

Jankó Ágnes
óvó néni,
Kolozsvár, Vidám
Vonatocska
Óvoda

Hám Ildikó tanítónő diákjai
a nagykárolyi V. Lucaciu Iskolából

Marosvásárhely,
Pedagógiai Líceum,
Kovács Júlia és
Szucher Zsuzsa csoportja

Kuzsma Andrea óvónő
csoportja a nagyváradi
Szent László óvodából

BALAJTHY FERENC

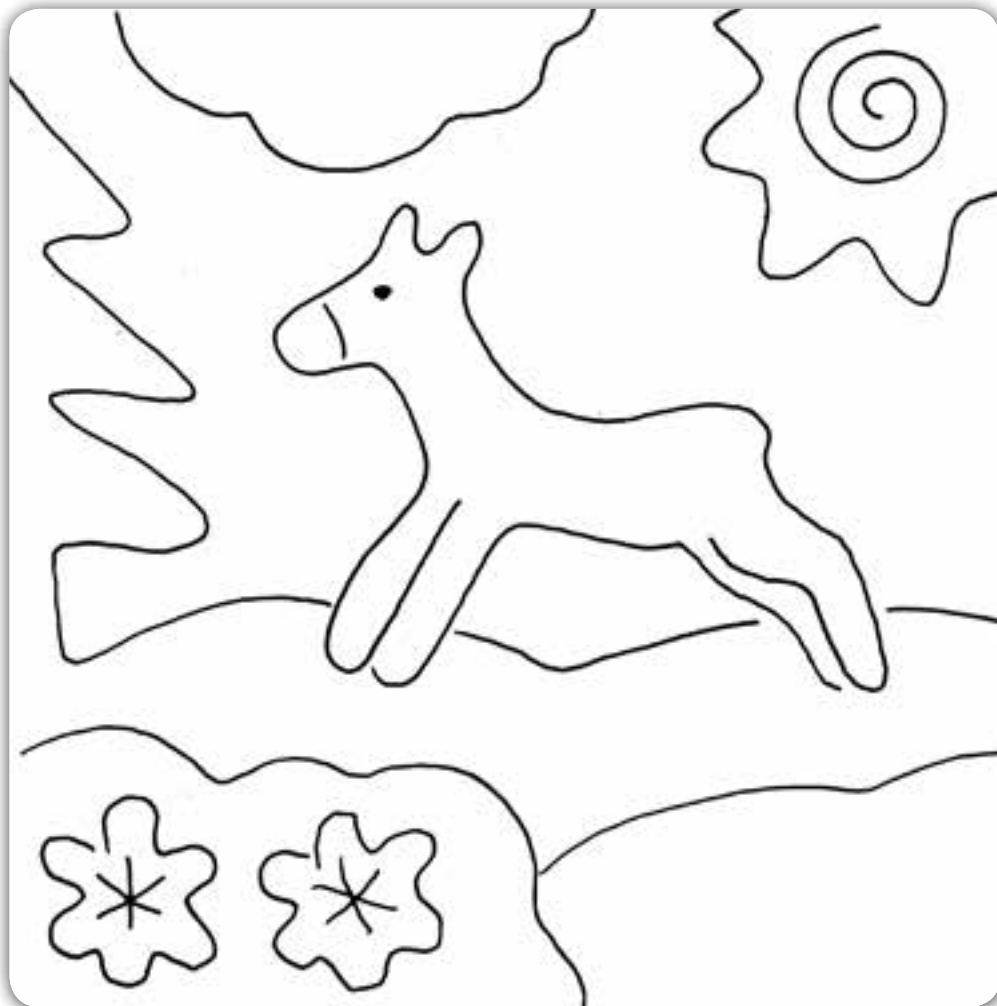
Én sem leszek

Erdőben-mezőben
Kutya fut a ködben.
Reccsen a fa ága,
Csalitban dús pára.

Erdőben-mezőben
Levél hull a földre.
A bokrok guggolnak,
Bús baglyok huhognak.

Erdőben-mezőben
Út szalad előtted.
Kóbor kutya csahol,
Tar ágra ül a hold.

Erdőben-mezőben
Őz ugrik a zöldben.
Kerek nagyvilágban
Nem lehetek árva!

Tűvel, színes fonállal hímezd ki a rajzot.
Ha ez a feladat túl „szűrősnak”
tűnik, felcserélheted a tűt ragasztóval is.
Szép lesz a kép, ha a színes fonaldarab-
kákat ráragasztod a vonalakra.

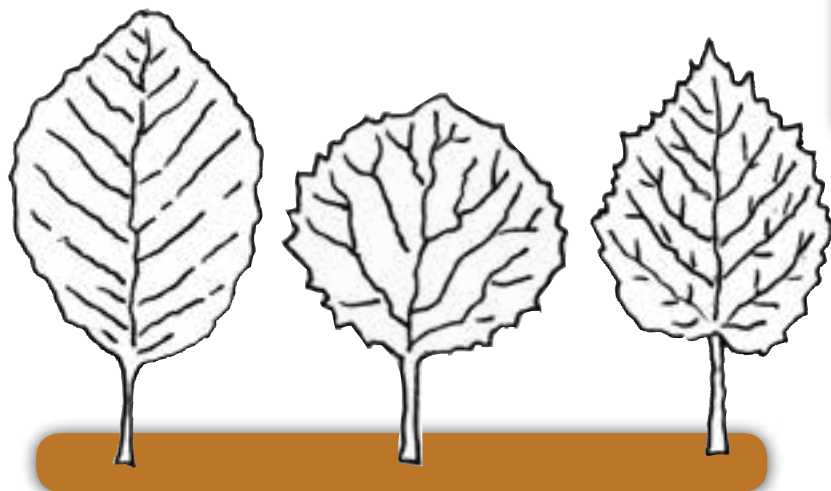
De színezhetsz ceruzával,
papír- vagy levéldarabkákkal is.

Szippantsd be

az őszi avar illatát!

Vajon bekötött szemmel, csupán az illatáról felismered a szilvát, az almát, a körtét vagy a szőlőt?

Színezd ki

a leveleket sárgára, pirosra, barnára. Figyeld meg szárukat, formájukat, erezetüket: mintha egy parányi fa törzse, koronája, ágai lennének.

Tapogasd meg!

Egy vászonzacskóba tegyetek fenyőtobozt, diót, mogyorót, gesztenyét, kukoricacsövet és -csutkát, fakérget.

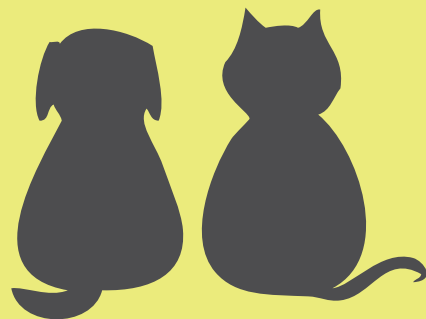
Próbáljátok bekötött szemmel kitalálni, mit emeltetek ki a zacskóból.

Kutya- macska barátság

Akik rossz viszonyban vannak, mindig veszekednek, azokra mondják, hogy kutya-macska barátságban vannak. Valóban, a legtöbb kutya ugatja, kergeti a macskákat. A cicák fára menekülnek a kutyák haragja elől.

De az egy udvaron élő kutyák és macskák legtöbbször jóbarátok. Megosztóznak a jó falatokon, együtt játszanak, alszanak, együtt támadnak a betolakodó idegen állatra.

Ötlet és rajz:
KOVÁCS RÉKA RHEA

a szörnyeteg

Mióta haragszik a kutya a macskára?

Egyszer a kutyák nagy lakomát csaptak. Bodri kutya föltette a fehér sapkát, felkötötte a fehér kötényt, és az mondta:

– Én vagyok a szakács.

Fazékba rakta a sok csontot. Lábasba a tésztát. Aztán odahívta Sajót:

– Gyere ide, kóstolgasd az ételeket. Ha már jó lesz, mondjad.

Kóstolgatta Sajó. Megkóstolta a galuskát is. Egyszerre csak azt mondja:

– Ejnye, komám, nincsen ezen tejfel. Így nem lesz jó.

Keresi Bodri a kamrában a tejfelt, de egy kánynyi se volt a háznál. Hamar menjen el valaki a boltba! Csakhogy ki menjen? Kutya nem lehet, egyikük se hagyhatja ott a konyhát. Meglátja a lovat. Odaszalad hozzá:

– Szaladj el hamar, ló pajtás, a boltba tejfelért.

– Nem szaladhatok, mindjárt itt a gazdám, indulunk szántani.

Meglátja Bodri a tehenet:

– Fuss el hamar, tehén pajtás, tejfelért.

– Nem futhatok, várnak otthon. Meg akarnak fejni.

Meglátja Bodri a macskát.

– Macska pajtás, szaladj el a boltba tejfelért.

Szalad a cica a boltba. Kimérik a tejfelt. Bal-
lag vele vissza a kutyákhoz.

Nagyon csiklandozza a tejfel az orrát. Nyalo-
gatok egy kicsit a tejfelből. Ezt csak nem veszik
észre – gondolta.

Nyalogatott egy kicsit, aztán ment tovább.
Megint gondolta: – Nyalogatok még egy kicsi-
két. Marad a kutyáknak elég. Avval megint nya-
logatott egy kicsit. Addig-addig nyalogatta, míg
vége volt a tejfelnek!

A kutyák már messziről meglátták. Szalad-
tak hát eléje mind, és kiabáltak:

– Hozza a macska a tejfelt! Hozza a macska
a tejfelt!

– Dehogy hozom – mondotta a macska. –
Nem adott a boltos.

Az agár meglátta, hogy tejfeles a bajusza
a macskának.

– Hazudik! Megette a tejfelünket! – ki-
áltotta.

No iszen több se kellett a kutyáknak!
Neki a macskának. Csakhogy ő se hagyta
ám magát! Ott volt egy magas fa, arra hir-
telen fölugrott, onnan morgott, fújt a ku-
tyákra.

A kutyák egy darabig lesték, aztán be-
mentek a házba, s tejfel nélkül megették
a galuskát.

Ebéd végeztével újra visszarohtak a fá-
hoz, hogy leszámoljanak a macskával. De
a macska közben elillant.

Azóta haragszik a kutya a macskára.

Szárnybontó

A dió nagyon finom,
A belsejében sok-sok vitamin.
Ha adok, jó leszel,
és akkor nagy leszel.
Sok ember ezt nem tudja,
és diófát nem akar,
de falun ültetnek,
s a diófák teremnek.

Virág Nimród,
Sepsiszentgyörgy

Elment Szeptember,
itt van Október.
Itt a kisnyulam,
itt a névnapom,
kedves kisnyulam,
kedves névnapom.

Boros Bianca,
Nagykároly

Zsigó Dóra,
Sárvásár

**Sebestyén
Ágota,**
Bihardiószeg

Kiss Borbála,
Magyarlapád

A gyümölcsös közepén egy barackfa nőtt. A cica meglátta, és felugrott rá. Arra járt a császár. Meglátta a barackfát és rajta a cicát. Azt mondta az őreinek, hogy szedjék le a barackokat és a cicát. Le is szedték a barackokat, de a cicát nem, mert úgy elszaladt, hogy többet nem látták. Ha a cica nem szaladt volna el, az én mesém is tovább tartott volna.

Nagy Sarolta, Mezőpanit

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy ló. Nagyon éhes volt, látott egy almafát, rajta sok-sok piros almát. Nem tudta, hogy a fa varázsalmát terem. Kért belőle, és a fa adott négy almát.

Miközben evett, érezte, hogy átváltozik sima szőrű, gyönyörű paripává.

– Néha látogass meg, és légy a barátom – kérte a fa.

A ló megígérte, és be is tartotta az ígétét. Barátok lettek, és az én mesémnek is vége lett.

Kopeczky Bianka, Szatmárnémeti

Béres Alexandra,
Szatmárnémeti

Táncolnak a falevelek,
Ringatják a szelek.
Őszanyóka megfestette,
Levélbálba vitte.
Keringőznek, tangóznak,
Szél apóval zumbáznak,
Az állatok nézik őket,
Várnak minden gyereket!

Udvardi Iringó,
Sepsiszentgyörgy

Potyó Kinga,
Csíkkozmás

A jövő milyen lehet?
Talán milliomos leszek.
Nem, az nem leszek,
Talán tűzoltó leszek.
Az sem leszek,
A tüzet nem szeretem.
Farmer leszek,
Vagy mi leszek?

Domokos László,
Marosvásárhely

Egyszer volt, hol nem volt, élt egyszer egy madár. A róka finom falatnak vélte, lassan közeledett. Egyszer csak a madár elkezdett kiabálni:

– Kérlek, ne bánts! A fiókáim várnak a fészeken! Ha nem viszek ételt, éhen halnak. Te is édesanya vagy!

A róka belátta, hogy a madárnak igaza van. A kis állatoknak szükségük van a szüleikre.

Ettől kezdve barátságban volt a madárkával. Aki nem hiszi, járjon utána.

Turos Orsolya, Marosvásárhely

Ügyesedjünk

Illyés Mária szilágycsehi osztályában szöszmötöl ez a mókás süni: tüskéi papírgyűrűk, ágya igazi levelekből vetve.

Valter Zsuzsa tanító néni zimándújfalusi diákjai tüskésre bevagdosott és felborzolt kartonból is készítettek, ecsettel is festettek sünit. Ez utóbbi tüskéit villával nyomtatták.

Az árpádi gyerekek is nagyon szeretik a hasznos kis sünit. **Bunău Irén tanító** néni kisdiákjai mákszemekből ragasztották a tüskéit.

Árpádon készült ez a szép terméskép is, mégpedig **Gáll Ilona tanító** néni osztályában.

Kőrösi Mária tanító
néni szalárdi kisdiákjai
kezüikkel mintázták
meg a fa törzsét, ága-
it, erre ragasztották a
színes papírlevélkéket.

Az egeres-gyártelepi ovi-
sok **Kolcsár Katalin óvó**
néni segítségével a kar-

tonhenger törzsre színes papírgyűrűkből
ragasztottak őszi koronát. Emitt a festett
fáról ceruzaforgács levelek hulldogálnak.

Kezük volt a sablon **Táslávan Melinda, seprő-**
di tanító néni diákjainak is, amikor az őszi fát
rajzolták. Ezután következett a színes ceruza,
a mintalyukasztó, a ragasztó.

Károly Veronika
csíkménasági
osztálya
mozaikkockák-
ból ragasztotta
a színpompás
őszi lomb-
koronát.

Maguk festette, tarka fákkal, gesztenyesorral,
levelekkel gazdagították az őszi terepasztalt
Jankó
Ágnes
csemetéi
a kolozs-
vári Vidám
Vonatocska
Óvodában.

Csipike postája

Sok-sok fényképes üzenet érkezett a múlt tanév végén, amelyek már nem kerülhettek be a májusi-júniusi Szivárványba. Nyáron írom ezeket a sorokat, ám október lesz, mire a kezetekbe kerül az új tanév második lapszáma. De megérte türelemmel várnotok, mert lám, sokan megláthatjátok csoportképeteket ezeken az oldalakon.

• **Botka Ildikó tanítónő diósadi osztálya** minden Szivárványból elkészítette a kézimunka-ötletet. Itt épp az áprilist mutatják büszkén.

• **Désházi olvasóink Géczi Anna-mária tanítónő** segítségével ragasztották, festették a karton-mókust.

Az erdőfülei óvodába összesen 43 gyermek jár. Mindeniküknek megrendelték a szülők a Szivárványt. Minden hónapban izgatottan várjuk a lapot.

Egyed Mária és Tókos Melinda óvónők

• **Szigeti Anna-Mária tanító néni osztálya a marosvásárhelyi G. Coşbuc Iskolában a Szorgoskodók nevet kapta. Szorgalmukat egy sereg kézimunka, rajz bizonyítja.**

Azt kívánjuk, Isten gazdag áldása legyen veled. Jó pihenést a vakációban! Várunk szeptemberben. **Barabási Hajnal tanító néni osztálya a marosvásárhelyi Református Kollégiumból**

● **A szilágykrasznai Mackó csoport** gyufaszál-úrhajót szerkesztett, és képzeletben át is repülte a végtelen világúrt. A fénykép „indulás előtt” készült **Oláh Andrea óvó néni**vel.

● **Marton Irénke tanítónő** nyáradszeredai kisdíákjai pillangót varázsoltak a Szivárvány-bélyegekből.

● Képes betűkártyáiddal öröm és játék volt a tanulás. A Kerti ábécét is megőriztük, hogy az idén olvasgathassuk – üzenték **Dragomirescu Viola tanító néni segesvári előkészítősei**.

● *Lángi Péter Kerti ábécéjét* használták fel **Fekete Erika és Orbán Tímea tanítványai** is a nagyváradi Szacsvay Imre Iskolában, hogy bemutassák a szülőknek, milyen szépen megtanultak olvasni.

● Mint a sziklára épített ház: **Finna Enikő, tordai tanítónő** minden osztálya megbízható, kitartó olvasója, levelezője két gyermeklapunknak.

● **Sárosy Katalin tanító néni madéfalvi** kisdiákjai a Szivárványtól kapott ajándéknak öröndenek, mi pedig annak, hogy ilyen sokan szeretik gyermeklapunkat.

● Köszönjük, hogy egész évben mellettünk voltál, sok mesével, színes ötlettel gazdagítottál – üzenik **György Éva tanítónő** mezőcsávási kisdiákjai.

Köszönjük szépen a sok mesét, verset, rajzot.
Szeretettel Várkuti Ilona és Orosz Adriana óvónők Mezőfényről

Vágd ki
a bélyeget,
és ragaszd
a gyűjtőlapra!

E lapszám
támogatói:

Készült
a Magyar Kormány
támogatásával

• Ilyen boldogan mosolyogtak a bélyeggyűjteményük jutalmául kapott Csipike-mesék láttán is Csáki Rozália és Feleki Edit óvó nénik apróságai a **székelykeresztúri** Napsugár Napköziotthonban.

Címlap:
MOLDOVÁN
MÁRIA

• Őszi kézimunkáik köré gyűltek kis olvasóink a **rákosi** óvodában. Szép rajzaikat hatalmas borítékban küldték el nekünk.

Meséid, verseid, az illusztrációk, kifestőseid, kézműves ötleteid beragyogják mindennapjainkat, ünnepre hangolnak. Pótolhatatlan ajándék, hogy igazi értékekre nyitod szemünk, a tiszta forráshoz vezetsz.

Szabó Irén tanító néni gyulakuti osztálya

• **Károly Veronika csikmenasági másodikosai** ezzel a csoportképpel búcsúztak a Szivárványtól. Ebben az évben már a Napsugár olvasói. Várjuk leveleiket.

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXVII. évfolyam, 408. szám Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. **Megrendelhető a szerkesztőség címén:** 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001 **A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk:** Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Csipike-képtár

Szabó Hanna,
Várfalva

Vincze Péter Mátyás,
Szatmárnémeti

Amzica Cătălina,
Déva

Antal Kamilla,
Hadadnádassd

Ára 4 LEJ, 400 FT

